

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO
APELACIONI SUD PRIŠTINA

Broj predmeta: 2020:918450

Datum: 15.12.2021

Broj dokumenta: 02513512

GŽ. br. 2516/2018

APELACIONI SUD KOSOVA, u veću sudija: Nenad Lazić, predsednik veća, Kujtim Pasuli i Makifete Saliuka, članovi veća, u pravnoj stvari tužilje L. Gj. iz Vučitrna, koju po punomoćju zastupa advokat N. M. iz Prištine, protiv tuženog Kosovski Biro Osiguranja, sa sedištem u Prištini, koga zastupa ovlašćeni zastupnik D. H., po predmetu spora – radi naknade štete, odlučujući po žalbi ovlašćenog zastupnika tuženog, protiv Presude Osnovnog Suda u Mitrovici – Ogranak u Vučitrnu P.br.221/16 od 14.03.2018. godine, u sednici veća od 01.12.2021. godine, doneo je

PRESUDU

ODBIJA SE kao neosnovana žalba ovlašćenog zastupnika tuženog, te se Presuda Osnovnog Suda u Mitrovici – Ogranak u Vučitrnu P.br.221/16 od 14.03.2018. godine **POTVRĐUJE**.

Obrazloženje:

Ožalbenom presudom, u stavu I dispozitiva, delimično je usvojen kao osnovan tužbeni zahtev tužilje L. G., te je obavezan tuženi Kosovski Biro Osiguranja, sa sedištem u Prištini, da na ime naknade materijalne i nematerijalne štete zbog pretrpljenih povreda nastalih u saobraćajnoj nesreći koja se dogodila dana 01.05.2016. godine, isplati i to:

1. Na ime nematerijalne štete
 - Na ime pretrpljenih fizičkih bolova iznos od 1200 Evra,
 - Na ime pretrpljenog straha iznos od 800 Evra.

2. Na ime materijalne štete

- Na ime pojačane ishrane iznos od 100 Evra,
 - Na ime tuđe nege i pomoći iznos od 150 Evra,
 - Na ime troškova lečenja iznos od 107,80 Evra.
-
- Odnosno ukupan iznos od 2.357,00 Evra, sa kamatom koju primenjuju poslovne banke na Kosovu, na sredstva oročena preko godinu dana bez posebne namene, počevši od 14.03.2018. godine, pa do konačne isplate, kao i troškove parničnog postupka u ukupnom iznosu od 734,00 Evra, a sve to u roku od 15 dana od pravosnažnosti presude, pod pretnjom prinudnog izvršenja, dok je odbijen kao neosnovan preostali deo tužbenog zahteva za iznose preko dosuđenih i to: ime pretpljenih fizičkih bolova iznos od 1200 Evra, na ime pretrpljenog straha iznos od 1700 Evra, na ime tuđe nege i pomoći iznos od 60 Evra, i na ime klimatske rehabilitacije iznos od 1320 Evra.

Protiv navedene presude žalbu je u zakonskom roku uložio ovlašćeni zastupnik tuženog, zbog bitnih povreda odredbi ZPP-a, i zbog pogrešne primene materijalnog prava, sa predlogom da se ožalbena presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak i odlučivanje, ili pak da ista bude preinačena u skladu sa žalbenim navodima.

Apelacioni Sud je ispitao pobijanu presudu u smislu člana 194 Zakona o Parničnom Postupku (ZPP), te je nakon proučavanja spisa predmeta našao:

Žalba nije osnovana.

Iz spisa predmeta proizilazi da je tužilja tužbom preko punomoćnika dana 13.06.2016. godine pokrenula parnični postupak protiv tuženog, a po predmetu spora radi naknade štete. Tuženi je u odgovoru na tužbu od 02.06.2017. godine osporio tužbeni zahtev u celosti i predložio da isti bude odbijen kao neosnovan. Prvostepeni je sud, potom, otpočeo postupak i Rešenjem P.br.221/16 od 17.01.2018. godine odredio veštačenje od strane veštaka medicinske struke i to veštaka ortopeda-traumatologa i veštaka neuropsihijatra. Veštaci su po obavljenom veštačenju dostavili prvostepenom sudu svoj pisani nalaz i mišljenje. Podneskom od 21.02.2018. godine punomoćnik tužilje je precizirao tužbeni zahtev. Na ročištu od 14.03.2018. godine ovlašćeni zastupnik tuženog je naveo da ne osporava pravni osnov tužbenog zahteva, te da shodno nalazu koji su dali veštaci medicinske struke iznosi ponudu za poravnanje. Punomoćnik tužilje je ponudu za poravnanje odbio, te je prvostepeni sud, potom, sproveo postupak, izveo dokaze iz kojih se utvrđuje sledeće činjenično stanje: Dana 01.05.2016. godine oko 17:00 časova, u Vučitrnu, došlo je do saobraćajne nezgode u kojoj su učestvovala vozilo za transport, reg.oznaka ..., bez osiguranja, kojim je upravljao A. K., i vozilo marke Mercedes, reg. oznaka ..., kojim je upravljala ovde tužilja L. G.. Do nezgode je došlo prilikom uključenja teretnog vozila na magistralni put Mitrovica – Priština, te je među parničnim strankama bila nesporna krivica vozača teretnog vozila za nastalu saobraćajnu nezgodu. Pasivna legitimacija tuženog proizilazi iz činjenice da transportno vozilo nije bilo osigurano.

Usled predmetne saobraćajne nezgode tužilja je pretrpela telesne povrede koje su prema nalazu veštaka ortopeda-traumatologa okarakterisane kao lake telesne povrede, i usled kojih je tužilja trpela fizički bol visokog intenziteta u trajanju od 2 sata, koji se potom u formi bola srednjeg intenziteta

nastavio i naredne 4 nedelje, a koji se potom u formi bola niskog intenziteta nastavio i u vreme veštačenja. Usled zadobijenih povreda tužilja je imala je potrebu za tuđom negom i pomoći u trajanju od 14 dana, potrebu za pojačanom ishranom u trajanju od 7 dana, te potrebu za klimatskom rehabilitacijom 2 puta po tri nedelje prve godine nakon povređivanja, i 3 nedelje druge godine nakon povređivanja. Predmetna saobraćajna nesreća je, prema nalazu veštaka psihijatra, kod tužilje izazvala primarni strah u trajanju od nekoliko sekundi, sekundarni strah visokog intenziteta u trajanju od 12 sata, koji se potom u formi straha srednjeg intenziteta nastavio narednih mesec dana, a strah nižeg intenziteta tužilja je osećala narednih 6 meseci. Pri tako utvrđenom činjeničnom stanju, prvostepeni je sud našao da je tužbeni zahtev delimično osnovan, te je isti u jednom delu usvojio, a u preostalom odbio i odlučio na način kako je napred navedeno.

Ispitujući pobijanu presudu Apelacioni sud je našao da ista nije zahvaćena bitnim povredama odredbi ZPP-a na koje je žalbeni sud dužan da pazi po službenoj dužnosti, a žalbom ovlašćenog zastupnika tuženog se neosnovano na ovakve povrede ukazuje. Neosnovano se ukazuje da je pobijana presuda zahvaćena bitnom povredom iz člana 182 stav 2 tačka n) ZPP-a, jer je ista u dovoljnoj meri jasna i razumljiva, dispozitiv iste je u skladu sa razlozima o bitnim činjenicama datim u obrazloženju, a razlozi o bitnim činjenicama su u logičkoj vezi sa izvedenim dokazima.

Činjenično stanje, onako kako je napred navedeno, je pravilno i u dovoljnoj meri utvrđeno od strane prvostepenog suda. Činjenica o krivici za nastalu saobraćajnu nezgodu nije ni osporavana od strane tuženog, jer je ovlašćeni zastupnik istog na pripremnom ročištu, i kasnije na raspravi naveo da pravni osnov tužbenog zahteva nije sporan, a činjenica o vrsti, stepenu i intenzitetu pretrpljenih povreda i straha je pravilno utvrdio na osnovu nalaza i mišljenja veštaka medicinske struke. Ni Apelacioni sud kao ni prvostepeni nema razloga da sumnja u stručnost i objektivnost angažovanih veštaka, te nalazi da su veštačenja urađena stručno i profesionalno, a po najboljem znanju i umeću veštaka, kao i po pravilima nauke i veštinama struke kojom se veštaci bave.

Pri tako utvrđenom činjeničnom stanju, prvostepeni je sud pravilno primenio odgovarajuće odredbe materijalnog prava, tačnije, član 137 ZOO, kada je utvrdio da je tužilja pretrpela štetu, te član 136 ZOO, kada je našao da je na tuženom obaveza da štetu nadoknadi, shodno članu 961 ZOO. Pri tome je prvostepeni sud visinu nematerijalne štete pravilno utvrdio na osnovu člana 183 ZOO, gde je našao pravu meru između povreda koje je tužilja pretrpela i novčanog ekvivalenta u koji iste valja izraziti, vodeći pritom računa, kako o značaju povređenog dobra, i cilju kome služi naknada, tako i da se dosuđena naknada ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njenom prirodom i društvenom svrhom. Visinu materijalne štete prvostepeni je sud pravilno utvrdio na osnovu člana 169 stav 1 i stav 3, te članova 174 i 177 stav 2 ZOO. Žalbeni navod koji se odnosi na primenu odgovarajućeg Zakona o obligacionim odnosima nije osnovan, jer je prvostepeni sud primenio zakon koji je bio na snazi u vreme nastanka štetnog događaja. Iz navedenog su razloga žalbeni navodi kojima se ukazuje na pogrešnu primenu materijalnog prava neosnovani.

Apelacioni sud primećuje da je prilikom odlučivanja o kamati prvostepeni sud nepravilno primenio član 382 stav 2 ZOO, ali je ograničen članom 203 ZPP-a u nemogućnosti da pobijanu presudu u ovom delu preinači.

Broj predmeta: 2020:918450
Datum: 15.12.2021
Broj dokumenta: 02513512

Na osnovu napred iznetog, Apelacioni sud nalazi da je žalba ovlašćenog zastupnika tuženog neosnovana, te je iste odbio, a prvostepenu presudu potvrdio, i uz primenu člana 195 stav 1 tačka d) Zakona o parničnom postupku, odlučio kao u izreci presude.

APELACIONI SUD KOSOVA
GŽ.br. 2516/2018 od 01.12.2021. godine

PRESEDNIK VEĆA, SUDIJA
Nenad Lazić
